

ВОЕННОИНВАЛИД

Брой 9, септември 2014 г.

Година четирнадесета

Месечно издание на Съюза на военноинвалидните кооперации в България

Работейки с нас, Вие попомагате хората, изгубили здравето си за Родина

СЪПЪТСТВАЩИТЕ ПРОИЗВОДСТВА МОГАТ ДА БЪДАТ ИЗПОЛЗВАНИ КАТО ИКОНОМИЧЕСКИ И СОЦИАЛЕН РЕСУРС

В предишните броеве публикувахме списъка на стоки, услугите и строителството, чието производство или извършване се възлага на специализираните предприятия и кооперации на лица с увреждания по реда на Закона за об-

ществени поръчки, които биха дали възможност на хората с увреждания за активен социален живот и нормално финансово съ-

ществуване спрямо останалите участници в трудовия процес в нашата страна. Обект на забележка от страна на властоимащите са някои специализирани услуги и работи, но ние като организация сме ги подали и се мъчим да ги реализираме, защото търсим своето място под слънцето.

Значимостта на нашите искания се крие в трудовата рехабилитация, специализираните възможности, в нестандартни и не толкова популярни услуги.

Артикулите и дейностите на искането ни по изработване на стоки от бита и обществен живот не са случайни. Те просто са изградени въз основа на неконтролируемия

внос на артикули от източните държави. Социалните финансираня, които не са ефективни, биха били съкратени, ако се направят инвестиции по отношение на малките и средни предприятия и се защитят от азиатските ресурсо-

ви бази.

Ние, хората живели и работили преди деветдесетте, добре си спомняме кооперациите и предприятията за хора с увреж-

дания. Именно те произвеждаха стоки от бита, които изискаха не толкова обемни инвестиции, но бяха достатъчно атрактивни на пазара. Тези стоки и услуги в момента са презентирани, като е невъзможно да се централизират поради принципите на свободния пазар.

Интересно защо не мисли така Ангела Меркел, ами защитава по-ниските социални групи и профилира производствата, касаещи защитата на малкия и средния бизнес по отношение на интереса на държавата. Това дава възможност не само за връщане към манифактурата (както някои казват), но и за защита от безработица на инвалиди-

те и онези с по-нисък образователен ценз.

Това е смисълът и на кооперативното движение. То къса от маргилизираната общност и вкарва в социализираното общество, като по този начин защитава и устоите на държавата. Дава възможност за по-рентабилно отношение към подрастващото поколение и творческите му изяви, както и възпитанието му към Род и Родина.

За нас е ясно значението на инвеститорските потоци, но също така е ясно и че съпътстващите производства могат да бъдат преглеждани по-внимателно и използвани като икономически и социален ресурс.

Това ще стимулира и нашите интереси да търсим допълнителни инвестиции през сродните организации в други страни, които са запазили традициите и имат сериозно присъствие в техните страни. Ние, като НПО в полза на обществото, заявяваме, че ще предложим нашия капацитет на държавните структури в името на просперитета на държавата ни.

Няма да се почувстваме уморени, употребени, оцетени или каквото и да било, когато става въпрос за общата кауза Род и Родина. **ВИ**

СВИКБ, АД „Петромар“ и HEMS

Както Ви информирахме в предния брой на вестник „Военноинвалид“ в СВИКБ членува АД „Петромар“, в чиято дейност е заложено изграждането на единна и действаща на национално ниво система за оказване на спешна медицинска помощ по въздуха. Поради тази причина смятаме за необходимо да запознаем и останалите членове на Съюза с този вид дейност.

България е единствената страна в Европейският съюз, в която няма услугата HEMS (спешна медицинска помощ по въздуха със специализирани медицински хеликоптери), т.е въздушна линейка.

Тази услуга не може да се направи без 100% участие на държавата. Участието на държавата е по конституция. Спешната помощ е приоритет на държавата.

За осъществяването на тази услуга е нормално да се използват частни инвестиции, под формата на публично частно партньорство.

Световната практика показва, че в 90% това е дело на частни инвеститори. Застрахователните компании са допълнителен начин на финансиране, също и дарения. Парите идват

през Фондовете на спешната медицинска помощ.

Ако искаме да създадем услугата HEMS, всичко трябва да отговаря на Европейските изисквания и правила. Не може да се решава на парче, а трябва да се изгради цялостна стратегия.

Не всички болници могат да се ползват. Ползват се само болниците, където има спешна медицинска помощ. Такива в София са Пирогов, Военна болница, Окръжна болница.

На болниците, където има спешна медицинска помощ са нужни площадки за кацането на хеликоптерите. Тези площадки е необходимо да са съобразени със специализираните нужди за кацане и излитане на хеликоптера и тяхната носимост е минимум 3 тона.

Най напред е необходимо да се реши:

- Къде (в кои болници) ще се откарват пациентите с въздушните линейки. Не във всяка болница има необходимите специалисти.

- Страната ще се раздели на шест бази, но на

първия етап на три. Започва се с три хеликоптери.

Организиране на център за управление на операциите, напълно комуникационно интегриран и в синхрон с екипите на дирекция „Национална система 112“ към МВР, както и към Центровете за спешна медицинска помощ.

- Първата база трябва да бъде близо до София.

- Втората база - в Стара Загора или Ямбол, ще обхваща Родопите до морето.

- Третата база - в Горна Оряховица.

Много е важно къде ще се закара болният, в кой спешен медицински център. Най-голяма необходимост има в Русе, Бяла, Русенско, Юндола, Родопите.

Важно е още повишаването на компетенциите и квалификацията на операторите на 112. Да се черпи от световния опит. Решението за излитането на хеликоптера трябва да може да се вземе от оператора на 112 и затова те трябва да имат необходимата квалификация, компетентност и опит.

Времето от излитането до взимането на пациента при нашите условия трябва да е до 20 минути, в другите страни е 8, 12 минути. Когато се развият шестте бази в България, денонощно може да работи само 1 база.

ВИ

НАДЕЖДАТА НА ЕСЕНТА

Есента никога не е била надежда, тя е преходната меланхолия на зрелостта. Узряват зорите, презряват залезите, ангелите събират мед, по площадите плющят командите на листопада... Но любимият сезон на Пушкин този път е различен поне у нас златисто-бакъреният сезон е озониран от очаквания.

Макар че за някои от нас да е стресиран от страшни страхове, а за други да е изпълнен с тъга, боледуваща за уханието на една дюля оптимизъм...

Има ли надежда в есента? Има.

И тя е на дъното на всяка чаша младо вино, което не е за колекционери, не е за резервиране, а е за тук, и за сега. За днешната глътка, за озаряването на паметта, за оросяването на духа. Есенната ни надежда е част от надъхването ни, от вдъхновението ни да преминем на всяка цена през брода на всеобщото униение... Какво означава на всяка цена? Цената, която всеки от нас собствено ще плати не според нуждите, а според способностите. Не звучи утешително, но и не чувам някой да ридае от уплаха само ангелите ни плачат зад черните си очила на душехранители.

Но колцина от нас точно днес са способни на състрадание? На съчувствие? На съпричастие? Готови сме да вдигнем ръка и да ударим. Защото винаги е по-лесно да воюваме срещу бедните духом, а не срещу бедността на безсъзнателното поведение.

Кризата дойде, за да промени начина ни на живот едни да сепне, други да стресне, трети да уплаши и паникьоса. Да ни подсети, че скромността краси

същността на човека, че емоционалното ни разхищение води до опустошение, че обратната страна - умственото успокоение, е мозъчно залояване, че дишането по инерция не ни спестява грижата има ли достатъчно гориво в резервоара на бясното ни битие...

Кризата е натрупано самодоволство, липса на надникване в утрешността, тя е избухлива смес от безхаберие, безпорядък, безнаказаност...

Древните римляни казват ако искаш мир, готви се за война. Колцина от нас бяха готови за

тази мирновременна война, в която сме вече уж внезапно въввлечени? И в която участваме без никакво желание. Но пак изчакваме примирieto да ни се подари, както винаги. И пак сме извън историческата аритметика. И се надяваме, че пет по пет прави пет години кризичка...

Къде сме ние? В надеждата на есента. В най-тъжния, но и в най-мъдрият сезон. Дано да издаяним по нагорното, което отново се задава. Оставете сметките, че може да ни се размине. Няма колективно спасение. Спасението винаги е индивидуално - не чакайте някой да ви спомогне и да ви спаси днешната кръстоска на вашите няколко живота. За тълпата животът е един единствен. И окончателен. За одухотворения и озарения животът е вечен.

Затова милост към бедния да, но милост към бедния духом не бива... Защото кризата ще изхрусква материалното, но духовното не го пипа и с пръст... Но не става хем да си в стихията на потребителската алчност, хем да не девалвираш до непълноценна нула...

Идат нови избори. Но ние сме си същите. Всеки е минал през своята сляпа неделя, но изборните ни недели не са „слепци“, ако онези не мислят на сляпо. Изборите не бива да са хазартна ролетка, за да залагаме само на червено или са-

мо на черно. Да даваш цялото си доверие на сляпо за цели четири години управление. И оценяваш обещаията емоционално, а не рационално, прагматично, с акъла си, ако го имаш. Държавният ни резерв от личности също е разграбен и отиваме да избираме, без да имаме кой знае каква възможност за собствен избор. А уж не сме деца и не вярваме в залъгалки. Но си заслужава да поживеем и да дочакаме, ако не поредното чудо, то поне да станем свидетели, че и у нас ще престанат да разреждат водата.

Дано листопадите на есента и разпада на златисто-червените корони на дърветата ни подсещат по-често за тленността, която ни дебне от всякъде. И не казвайте, че надеждата умира последна. Надеждата никога не умира. А само онези, които не вярват в себе си и позволяват на друг да мисли вместо тях... Те още приживе мъртвеят, осъдени да битуват в ограничения си ум и в безграничния си мрак. Но дано поне Бог да ги помилва!

Румен ЛЕОНИДОВ, Факел

ВИЦЕПРЕМИЕРЪТ ЙОРДАН ХРИСТОСКОВ:

- Министър Христосков, според Световната банка България може да противодейства на негативното влияние на демографската криза върху пенсионната система с повишаване на осигуровките, намаляване на пенсиите или на периода за получаването им. Кой вариант е за предпочитане?

- Сигурно и трите заедно. Като служебно правителство си поставихме за цел да подновим работата на Консултативния съвет за оптимизация на осигурителната система в България. В него няма да участват политици, тъй като навлизаме в предизборен период и не бих желал тази експертна дейност да получи политическа окраска. Поставили сме си за цел да разработим различни варианти за реформа в пенсионната система. Пред скоби ще изведем въпроса с пенсиите на работещите в първа и втора категория труд.

- Какви други въпроси ще решавате?

- Ще дискутираме по всички ключови въпроси: за размера на осигурителните вноски за първия и втория стълб на пенсионната система; варианта държавните служители и работещите в специалните ведомства да плащат лични осигурителни вноски; условията за пенсиониране; възможностите за подобряване на събираемостта. Общият принцип, който ще предложи, е да въвеждаме в максимална степен автоматични механизми. Те имат две предимства. На

Постепенно ще се стигне до изравняване на възрастта за пенсиониране на мъжете и жените

първо място отдалечават осигурителната система от вземането на конюнктурни политически решения. Второ, носят предсказуемост - на базата на обективни показатели хората ще знаят какво и как ще се случи и ще могат да определят осигурителното си поведение

ние. Ще обсъдим обвързването на възрастта за пенсиониране с очакваната продължителност на живота. Трябва да се въведе автоматизъм и за начина, по който ще нараства максималният осигурителен доход. Ще предложим решения и за тавана върху пенсиите. По всички въпроси ще бъдат подготвени варианти с разчети колко ще струват в краткосрочен, средносрочен и дългосрочен план.

- Кои са най-добрите варианти според вас?

- Не бих се ангажирал с отговор на този въпрос. При работата на Консултативния съвет няма да проявявам пристрастия към който и да било от тези варианти. Задачата на моя екип е да обобщим предложенията, заедно с НОИ да направим финансови разчети и

да подготвим законови текстове. Следващото правителство ще може да поеме политическата отговорност по едно или друго решение и ще го внесе за гласуване в парламента.

- Неизбежно ли е повишаването на пенсионната възраст?

- След като има обективно нарастване на продължителността на живота, е необходимо да има удължаване и на трудовия живот. Прието е, че човек трябва да се осигурява два пъти по-дълго, отколкото получава пенсия. Начинът, по който тази пропорция ще бъде

постигната, ще бъде предмет на разискване.

- Записаното увеличаване на възрастта и стажа за пенсия с по 4 месеца от 2015 г. ще остане ли като вариант?

- Ако бъде предложено в рамките на Консултативния съвет, ще остане. Ще събираме всякакви варианти, по които ще направим разчети.

- Ще предложите ли промени в условията за пенсиониране на военни и полицаи?

- Сигурно ще се предложи въвеждането на възраст, тъй като това са категориите, за които сега се изисква само прослужено време. Но като министър няма да бъда водещата страна в дискусиата. Очаквам участниците в съвета да направят аргументирани предложения.

ПЕНСИОННАТА РЕФОРМА Е КАТО САДЕНЕТО НА ОРЕХ

- Ще се върви ли към изравняване на пенсионната възраст между мъжете и жените?

- Ако въведем автоматичен механизъм за повишаване на възрастта за пенсиониране, поради по-бързото нарастване на очакваната продължителност на живота на жените, постепенно ще се стигне до изравняване. Личното ми мнение е, че не бива това да се случва веднага поради много особености, свързани с ролята на жената в българското семейство.

- Какви мерки могат да се вземат за повишаване на приходите от осигуровки?

- Ако се върне доверието в осигурителната система, хората сами ще започнат да разбират необходимостта да се осигуряват върху действителните доходи и ще отказват да работят в сивата икономика. Ревизиите на контролните органи трябва да са целенасочени в рисковите отрасли, в които има най-голям дял неформална заетост. Смятам, че тук има много голям резерв.

- Как би могло да се повиши доверието? Младите казват: за нас няма да има пари за пенсии.

- Младите обикновено казват, че няма да доживеят до пенсия. Преподавам на студенти и чувам подобни изказвания.

- Какво им отговаряте?

- Да отворят прозореца и да видят колко възрастни хора има по улиците и в градините. Казвам на студентите, че за тях има и осигуряване в капиталови фондове, от което ще получат допълнителна пенсия. Това е инструмент, с който се

стимулира осигуряването върху истинския доход, защото така нарастват парите в индивидуалната партия. А от тях зависи размерът на допълнителната пенсия.

- Според доста критици хората няма да видят пенсии от тези фондове.

- Причината за тези критики е, че Комисията за финансов надзор изнася средни числа за натрупаните средства в индивидуалните партии на осигурените. Само че тази стойност се определя както от средствата на един млад човек, който може да има само една вноска от 25 лв., така и от натрупванията по сметката на работник, който се осигурява от 2002 г. в универсален фонд и е натрупал солидна сума. Когато стойностите се усреднят, се получава сума, която изглежда ниска. Целта на пенсионната реформа от 2000 г. е кумулативно от трите стълба да достигнем пенсия, която да е 70-80% от дохода, който човек е получавал през трудовия си живот. Само че такава цел е като саденето на орех. Плодът не идва веднага, а доста по-късно. Спестяванията в пенсионни фондове са най-защитените от гледна точка на регулации.

- Професионалните фондове ще започнат ли да плащат ранни пенсии на категорияните работници от 1 януари 2015 г.?

- Има няколко причини, които водят до впечатлението, че пенсиите не могат да бъдат плащани само от професионалните фондове. Едната е, че много хора придобиват право на ранно пенсиониране, без да са

се осигурявали за категориен труд след 2000 г., тъй като са работили тежък труд преди това. Естествено е, че те нямат вноски в професионален фонд. Парите им са отивали в бюджета на общественото осигуряване и е нормално оттам да получат пенсия. Други имат смесено осигуряване - преди и след 2000 г. В техните индивидуални партии също няма достатъчно пари. Те би следвало да получават пенсията си от двата източника. Има трета група, които са се осигурявали 10-12 години в професионален фонд, но парите не са достатъчни заради лоша събирателност. Средствата не са постъпвали навреме, за да могат да се капитализират. Има например случаи, в които през 2013 г. са преведени вноски за 2004 г.

Има и причина от политически характер. След 2000 г. възрастта за пенсиониране в първа и втора категория остана на едно и също ниво, а за трета категория нарастваше. Така вместо професионалните фондове да плащат ранна пенсия 8 години на работещите първа категория труд, трябва да я плащат 13 години. Естествено е, че като разпределите средствата от партидата не за 8 години, колкото е предвидено през 2000 г., а за 13 години, парите няма да са достатъчни.

- Ще се стигне ли до по-редно отлагане на плащането на пенсиите от професионалните фондове?

- Вероятно ще има и такова предложение в консултативния съвет. За мен този вариант не е най-добрият. За определен преходен период от време, докато расте орехът, вероятно ще извършваме плащания от двата източника.

*Интервю на
Мишел ГУТСУЗАН*

106 ГОДИНИ НЕЗАВИСИМА

Датата 22 септември 1908 година завинаги остава в българската историография като един от моментите, в които българският политически елит показва завидни умения и възползвайки се от благоприятната международна обстановка успява да извлече максимума за държавата, който в този момент е обявяването на независимостта на България. В следващите редове ще разгледаме подробно събитията, довели до този безспорен успех на българската дипломация, реакцията на Великите сили и причините това събитие да се случи точно през есента на 1908 година. Традиционно ще започнем разказа си от по-далеч още от Освобождението, за да разгледаме как се зараждат причините, които логично довеждат до обявяването на независимостта на 22 септември 1908 година.

Успешните военни действия на руската армия и българското опълчение от 1877 и 1878 година принуждават Османската империя да признае поражението си. Вследствие на това, през март 1878 година, в Сан Стефано започват мирни преговори, които довеждат до подписването на едноименния мирен договор. Според него българската държава се възстановява в нейните изконни етнически граници, които обхващат близо 180 000 км² площ. Това обаче не се харесва на Великите сили, които освен, че не желаят създаването на една амбициозна и силна държава, виждат в България един огромен проводник на руско влияние на Балканския полуостров. Това логично довежда до ревизирането на Санстефанския мирен договор само няколко месеца по-късно и приемането на нов, далеч по-неизгоден за България. Той остава в историята като Берлински мирен договор и според клаузите му Северна България заедно със Софийс-

ки окръг се обособява в Княжество България. Южна, под името Източна Румелия, макар и с пълна административна автономия, остава под политическата и военната власт на султана, а Македония, Беломорска Тракия и Одринско са върнати в пределите на Османската империя. Българският народ е покрусен от тези решения и през следващите десетилетия основната цел на българския политически елит става обединението на всички българи в една държава. Първата крачка е направена през 1885 година, когато след блестящо проведена акция е обявено Съединението на Княжество Бъл-

гария и Източна Румелия. Страната обаче остава васално княжество на Османската империя, което се превръща в една от основните пречки за довършването на започнатото обединително дело.

Причините васалитета на България да спира порива на държавата към национално обединение са няколко. Първо, като васално княжество България няма право да сключва международни договори от военнополитическо естество. Освен това върху територията на държавата се разпростират всички клаузи на т.нар. „режим на капитулации“, който представлява система от икономически и съдебни привилегии за западните държави и техните търговци. Всичко това (ниските мита и такси) подбива изключително много дейността и пазара на българите, което оказва негативно

влияние върху младата икономика на държавата. Освен всичко, България няма право да има министерство на външните работи, както и дипломатически и търговски представители в други страни, трябва да приема всички икономически задължения, наложени от Османската империя, а и не на последно място е задължена да плаща ежегоден данък. Освен всички тези причини обаче трябва да се отчете и икономическото състояние на България в началото на XX век, което също допринася идеята за обявяване на независимостта да става все по-актуална.

След Съединението през 1885 година България започва да се развива с темпове, които удивяват целия свят, а доказателство за това е, че някои западни анализатори започват да я наричат Япония на Балканите. Възходът на младата държава е всеострастен и в областта на икономиката, и на образованието, и на културата, и на военното дело. Пример за това е фактът, че София се превръща в една от първите европейски столици, по чиито улици се движат трамваи, както и сериозния напредък в изграждането на железопътната мрежа до 1909 година тя вече е с дължина над 300 километра. Целият този възход ярко контрастира с факта, че международният статут на държавата е княжество, васално на Османската империя, а освен всичко други в последните години на този васалитет много от клаузите се превръщат във формалност и не са спазвани. Така постепенно, 30 години след Освобождението на България, извоюването на независимостта се превръща в една от основните цели на политическия елит на държавата. Трябва да се отбележи, че такива опити са правени още през 1897 година още по време на управлението на Константин Стоилов, но те тогава се оказват неуспешни.

БЪЛГАРИЯ!

През 1908 година международната обстановка обаче ясно показва, че решителният момент е настъпил.

Също така трябва да се отбележи, че княз Фердинанд от отдавна има желание да отхвърли зависимостта на България от Османската империя. Поради това в началото на 1908 година той поставя на власт правителството на Демократическата партия начело с Александър Малинов. По това време партията клони в своите пристрастия към Русия и лагера на Антантата. Князът на свой ред е ориентиран към другия лагер и смята, че избора на едно русофилско правителство ще доведе до известен консенсус в позициите на великите сили при евентуално отхвърляне на васалитета към Високата порта. Благоприятният момент настъпва през 1908 година, когато изтича 30-годишният срок на окупацията на Босна и Херцеговина от страна на Австро-Унгария.

Виена, която няма никакво намерение да връща областта на Турция, се явява готова да наруши клаузите на Берлинския договор. Международната обстановка е благоприятна понеже великите сили са заети в подготовката си за очакваната война.

Първите конкретни призови за обявяване на независимостта през 1908 година идват от българския дипломатически агент в Цариград, Иван Ст. Гешов. След като на 30 август на празненствата по случай рождения ден на султана на империята, той не е поканен под претекста, че България е васална държава и няма право да присъства със своя делегация на събитието, обстановката се нажежава и се стига до отзоваването на Гешов в България. Малинов смята, че моментът е подходящ, но князът не се съг-

ласява.

Преломен момент се оказва избухването на младотурската революция през юни. Султанът е принуден да обяви за възобновена конституцията на Османската империя от 1876 година, а младотурското движение започва пропагандирането на идеята за единна отоманска нация. До революцията главно влияние над империята има Германия, но в нея Англия вижда възможност да възвърне своите позиции. Така те започват с всякакви възможни средства да търсят сближаване с движението извършило революцията. Турция се озовава в затруднено положение. Междувременно на 6 септември избухват масови стачки в Източните железници, които са на българска територия, но формално са собственост на Османската империя. Българското правителство се възползва от създалата се ситуация, присвоява си железниците и ги национализира. Малинов отново заявява на Фердинанд, че времето за обявяване на независимостта е подходящо, но той за пореден път не е съгласен. Русия на свой ред съветва българите да изчакат първо Австро-Унгария да скъса с Берлинския договор и чак след това те. На 10 септември се провежда среща на българския княз с император Франц Йосиф в Будапеща. Императорът заявява своето желание да анексира договора на 24 септември.

Вследствие на всичко това българското правителство окончателно взима решение независимостта да бъде обявена преди погазването на договора от Австро-Унгария. За дата е определен 21 септември 1908 година. На 20 септември княза слиза на дунавския бряг, където е посрещнат от Малинов. Той го уведомява за решението, взето от правителството му, и Фердинанд се съгласява. Единствено той иска актът да бъде отложен с един ден. Така на 22 септем-

ври при подобаваща тържественост независимостта на България е обявена в църквата "Свети Четиридесет Мъченици" в град Търново. Там в присъствието на министрите пред събралото се множество царят прочита предварително подготовения манифест. Целият български народ ликува. България вече е равноправно царство, а Фердинанд получава титлата цар. Бързо вестта достига до всички краища на страната, където се провеждат радостни шествия. Актът от 22 септември не само, че издига независимият статут на България, но и дава надежда на народа за постигането на националното обединение.

След обявяването на независимостта българският политически елит започва насочва вниманието си към международното признание на акта. Най-засегнатата страна в случая Турция се вълнува преди всичко от размера на обезщетението, което България трябва да плати за национализираните Източни железници. С руско посредничество този въпрос е решен, при това възможно най-благоприятно. На практика България не заплаща нищо на Турция, поради причината, че Русия се съгласила да опрости около 80 милиона от репарациите, които турците трябва да им платят заради Освободителната война. България пък трябва да изплати тези милиони на Русия, но в рамките на повече от 70 години. По този начин е притъпено недоволството на най-ощетената държава Турция. Великите сили признават официално независимостта чак на 6 април 1909 година.

Обявяването на независимостта е едно от най-големите постижения на дипломацията ни. Макар че сме свикнали да го приемаме като един напълно формален акт, то е сред един от онези моменти, които трябва да помним, и с които трябва да се гордеем. **ВИ**

ВЕСТНИК "ВОЕННОИНВАЛИД" ИМА ВЪЗМОЖНОСТ ДА РЕКЛАМИРА ДЕЙНОСТИ НА ЧЛЕНУВАЩИТЕ В СЪЮЗА КООПЕРАЦИИ И ФИРМИ, КАКТО И НА ДРУГИ ФИРМИ. АКО ЖЕЛАЕТЕ ДА БЪДЕ РЕКЛАМИРАНА ВАШАТА ДЕЙНОСТ, ОБАДЕТЕ СЕ НА ТЕЛ.: 076/ 60 48 74 ИЛИ ИЗПРАТЕТЕ ВАШЕТО СЪОБЩЕНИЕ НА e-mail: svik_pk@mail.bg

**КООПЕРАЦИЯ "ВОЕННОИНВАЛИД"
- ГР. ПЕРНИК,**

Ул. "Кракра" бл. 15, ап. 7,
тел.: 076/600463; GSM 0888508091

Кооперацията извършва:
Производство на текстилни колани, шевни и трикотажни изделия.

**Сертификат:
БДС EN ISO 90012001: 2008**

**ВОЕННОИНВАЛИДНА КООПЕРАЦИЯ
"КОРОНА" - ГР. ЧИРПАН**

- **ИМА ОПИТ В ОБЛАСТТА НА ШИВАШКАТА ДЕЙНОСТ**
- **ИЗВЪРШВА СТРОИТЕЛНО-РЕМОНТНИ РАБОТИ**

Кооперацията разполага с квалифицирани работници за строителни дейности.

Резултатите от дейността на кооперацията и позволяват да подпомага военноинвалиди, които не са в състояние да работят.

Кооперацията предлага качествено и бързо изпълнение на дадени поръчки, при добри цени.

Фирма БОР-Л ЕООД гр. Банско извършва

дърводелски услуги и предлага за продажба дървен материал ламперия обработена и строителна, греди, бичмета и други материали по поръчка на клиента.

За контакти:

СВИКБ тел. 076/ 60 48 74

**ВОЕННОИНВАЛИДНА
КООПЕРАЦИЯ
"СВЕТИ ГЕОРГИ" - ВАРНА**

Тел.: 0898/46 12 46; 052/318 693

Военноинвалидна кооперация "Св. Георги" - Варна е с над 10-годишен успешен опит в извършването на следните дейности:

- Търговски услуги на граждани в страната и чужбина: търговия на фото и видео техника, материали и консумативи; фото-видео и рекламни услуги;

- Производствена дейност и услуги: строително-монтажни дейности, посреднически дейности; квалификация и преквалификация на кадри; туристическа дейност;

- Организационни дейности: организиране и експониране на фото изложби и други културни мероприятия лекции, творчески вечери, чествания на годишнини и юбилеи.

ЗАЕДНО СМЕ ПО-СИЛНИ

ТЕХНОКОН ООД
Сервиз за релъци и транспортни ленти

Фирмата е официален дистрибутор на Ammeraal Beltech BV, Холандия.
Изработва на място релъци, транспортни ленти, анкерни релъци.
Склад: зъбни, транспортни релъци, зъбни колела.

Ammeraal Beltech

ТЕХНОКОН ООД

гр.София 1220, бул. "Рожен" 18
тел. 02/ 936 03 12; факс: 02/ 938 29 76,
GSM: 0878/546 293;
e-mails: technocon@abv.bg;
office@technocon.biz
www.technocon.biz

ВОЕННОИНВАЛИД

Издава СЪЮЗЪТ НА ВОЕННОИНВАЛИДНИТЕ КООПЕРАЦИИ В БЪЛГАРИЯ

Редакционна колегия:
Главен редактор Борис Николов
Редактори Даниела Тронкова,
Красен Бучков

Адрес на редакцията:
гр. Перник 2300, ПК 36
Пл. "Св. Иван Рилски", Синдикален дом, ет. 7, офис 705
Тел. / факс: 076 / 60 48 74
GSM: 0879/ 54 42 21

E-mail: svik_pk@mail.bg

**Печат "Нюзпринт" - ЕООД
ISSN: 1312 - 9066**